

**Отрута на будь-який смак. 11
смертельних речовин і вбивці,
що їх застосували**

КУПИТИ

Отруєння — один із найпопулярніших способів, який вибирають підступні вбивці. Отруту можна підсипати в напій, намастити нею вістря стріли чи ручку дверей, або розпилити, щоб вона потрапила в організм через легені. Та як саме отрута руйнує нас із середини?

У ваших руках — захопливе поєднання науково-популярної літератури, історії медицини і реальних злочинів. Доктор Ніл Бредбері досліджує одинадцять смертельних речовин і їхній вплив на людський організм на молекулярному, клітинному та фізіологічному рівнях.

Автор сплітає воедино розповіді про покинутих коханців, сумнівних науковців, підозрілих медиків і політичних убивць. Від смертоносного походження коктейлю джин-тонік до шпалер із миш'яком у спальні Наполеона — ця книжка занурить читачів у цікаву подорож заплутаними і складними системами, які підтримують наше життя.

Зміст

Вступ

ЧАСТИНА ПЕРША

БІОМОЛЕКУЛИ СМЕРТІ

Інсулін і ванна місис Барлоу

Атропін і тонік для Александри

Стрихнін і Ламбетський отруйник

Тоя і карі місис Сінгх

Рицин і відхід Георгія на станції Ватерлоо

Дигоксин та Ангел смерті

Ціанід та професор із Піттсбурга

ЧАСТИНА ДРУГА

МОЛЕКУЛИ СМЕРТІ З НАДР ЗЕМЛІ

Калій і кошмарна медсестра

Полоній і Сашин неперебірливий кишківник

Миш'як і какао для мес'є Л'Анжельє

Хлор і медсестра-вбивця з Лафкіна

Сад смерті

Оберіть отруту на свій смак

Епілог

Додаток

Подяки

Вибрана бібліографія

Примітки

Вступ

З усіх злочинів в історії людства вбивство — чи не найогидніший. А серед методів убивства мало які здатні так нездорово зацікавити, як отрути. На відміну від імпульсивних, скоєних спонтанно убивств, холоднокровно сплановане отруєння чудово надається до юридичного

визначення «злочинний намір». Отруєння потребує підготовки: треба добре знати звички жертви і продумати, як застосувати отруту. Одні речовини вбивають за лічені хвилини, інші можна давати протягом тривалого часу, щоб вони накопичувалися й наближали жертву до неминучої смерті.

Ця книжка — не каталог отруйників і їхніх жертв, а радше дослідження власне отрут і їхнього впливу на людський організм на молекулярному, клітинному та фізіологічному рівнях. Отрути вбивають по-різному, в кожній — унікальна дія. Симптоми отруєння теж різні: часто саме завдяки їм можна зрозуміти, яку саме отруту застосовано.

Іноді ця інформація ставала ключем до правильного лікування й цілковитого одужання. Та в деяких випадках знання того, яку отруту використав злочинець, не дає жодних переваг, адже протиотрути просто не існує.

В англійській мові слова *poison* («отрута») і *toxin* («токсин») часто вживають як синоніми, хоча це різні поняття. Отрутою можна назвати будь-яку шкідливу для організму хімічну речовину природного або штучного походження, а токсинами зазвичай називають небезпечні для життя хімічні сполуки, що їх виробляють живі організми. Утім, для жертви різниця між цими речовинами буде суто теоретичною. Слово *toxikon* давньогрецького походження, и означало воно «отруту, в яку занурюють стріли»: за тих часів наконечники стріл змащували рослинними соками, щоб збільшити їхню смертоносну силу. Згодом це слово з'єднали з грецьким *logia* — «вивчати» — й отримали «токсикологію» — науку про отруйні речовини. Англійське слово *poison* — «отрута» — походить від латинського *potio*, яке означало просто «напій». Поступово слово змінювало форму і перетворилося на старофранцузьке *puison* або *poison*. В англійській мові це слово вперше з'являється 1200 року у значенні «смертельне зілля або речовина».

Отрути, отримані з живих організмів, — це часто суміш багатьох хімічних речовин. Наприклад, сирий екстракт беладони досить небезпечний сам собою, але через очищення з нього можна отримати

хімічну речовину атропін. З отруйної наперстянки теж можна виокремити отруту — дигоксин.

Деякі види отрут одержують, змішуючи кілька отруйних речовин. Так готували отруту aqua tofana — суміш свинцю, миш'яку і беладони?

Хімічна речовина, поміщена у пляшечку, не може заподіяти нікому зла. То як же вона призводить до смерті людини? Незалежно від того, яку саме отруту обрати, смерті передують три етапи: потрапляння отрути в організм, дія отрути та її наслідки.

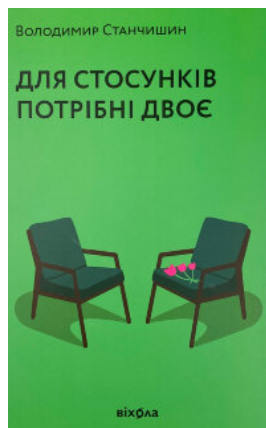
Жертва може отримати дозу отрути одним із чотирьох способів: проковтнути, вдихнути, через шкіру або через ін'єкцію. Інакше кажучи, отрута може потрапити в організм через кишківник з їжею і напоями, через легені, або ж контактуючи зі шкірою, чи внаслідок уколу в м'яз або ж введення у кровоносну судину. Спосіб введення отрути в організм жертви залежить від того, який саме трунок обере вбивця. Отруйні гази не раз ставали знаряддям убивства, проте цей спосіб пов'язаний із певними технічними труднощами, тому він не надто практичний, адже поцілити лише конкретну людину в такий спосіб непросто. Значно зручніший інший спосіб введення отрути в організм жертви — через шкіру та слизові оболонки очей і рота. Вбивці зовсім не треба контактувати із жертвою і навіть бути поруч у момент отруєння: достатньо нанести трунок на якийсь предмет, до якого торкатиметься жертва, і почекати на результат. Більшість трутин можна без проблем підмішати в їжу або напої. Цей метод особливо дієвий для твердих кристалічних отрут: ними можна просто посипати їжу або розчинити їх у рідині. Однак деякі отрути можна ввести в організм лише за допомогою уколу. Річ у тім, що певні речовини, наприклад отрути білкової природи, після проковтування розщеплюються у шлунку й кишківнику. Звісно, убивці для ін'єкції треба підібратися до жертви ближче.

Тепер розгляньмо найважливіше питання: як саме отрути порушують роботу внутрішніх механізмів людського організму? Ці речовини здатні спричиняти безліч різноманітних ефектів, і їхнє вивчення допомагає збагнути таємниці біології людини.

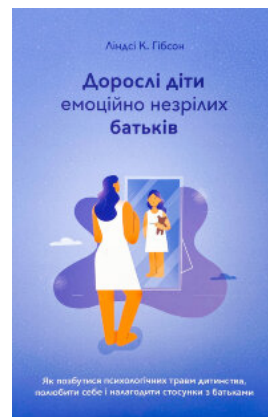
Рекомендована література

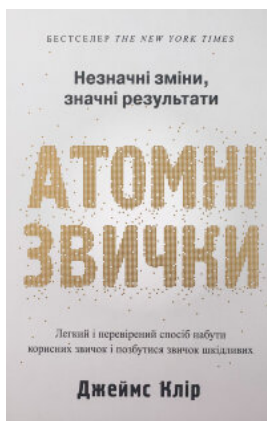
Природа всіх речей

Для стосунків потрібні двоє

Дорослі діти емоційно незрілих батьків

Атомні звички. Легкий і перевірений спосіб набуття корисних звичок і позбутися звичок шкідливих

Вибір

Казка

Перейти до категорії
Біографії і мемуари

КУПИТИ